

Agro-industrie

De Peruaanse agro-industrie is in volle expansie. Dankzij de diversiteit in geografie en klimaatzones binnen het land, kan Peru het hele jaar door exporteren. Binnen het grotere geheel van de totale Peruaanse export neemt de agro-export 2,54% van de uitvoer van traditionele producten voor zijn rekening en de visserij 5,53%, terwijl de agrovissersrijsector in de export van niet-traditionele producten de grootste sector is met een aandeel van ruim 31%.

Koffie neemt met een exportwaarde van 696 miljoen USD in 2013 binnen de **traditionele producten** meer dan 90% van de uitvoer voor zijn rekening en wordt gevolgd door suiker (1,82%) en katoen (0,16%). De koffie-uitvoer daalde in 2013, met meer dan 30% ten opzichte van 2012, dit werd toegeschreven aan de aantasting van de koffieplanten door een zwam (la roya).

Wat betreft de **niet-traditionele producten** zet Peru sterk in op de uitvoer van exotische producten of innovatieve – biologische - producten. De meest in het oog springende producten zijn **mango's, asperges, avocado's, druiven, bananen, uien, paprika's, cacao en quinoa**. De uitvoer van vers, gedroogd, gekoeld of diepgevroren fruit steeg in 2013 met 24%, goed voor 1,02 miljard USD of 29,4% van de niet-traditionele agro-visserijuitvoer. Het aandeel van verse, gekoelde of diepgevroren groenten en peulvruchten bedraagt 17,94% (615 miljoen USD) en van groenten en fruit in blik 13,79% (473 miljoen USD).

Om de ontwikkeling van de sector verder te stimuleren worden **grootschalige projecten onderzocht zoals de irrigatie van de kustzones**, voornamelijk woestijngebied, om er landbouwgebied van te maken. Een concreet voorbeeld hiervan is het **Chavimochic-irrigatieproject** in de regio La Libertad in het noorden van het land. Dit grootschalige project dat startte in 1982 investeerde in grootschalige hydraulische werken om de agrarische sector te stimuleren door middel van irrigatie, elektriciteit op te wekken en de stad Trujillo van drinkwater te voorzien. De eerste twee etappes tussen 1986 en 2012 waren goed voor een totale investering van 960 miljoen USD, de derde en laatste etappe die nu in ontwikkeling is wordt geschat op een investering van 715 miljoen USD.

De vraag kan gesteld worden **in welke mate** bepaalde van deze irrigatieprojecten in woestijngebied **duurzaam** zijn. Hoewel ze zeker bijdragen tot de ontwikkeling van de nu al relatief welvarende kuststreek gebeurt het niet zelden dat de bevolking in hogerop gelegen Andesgebieden de traditionele toegang tot dit water ontzegd wordt, of zakt bijvoorbeeld het grondwaterniveau dramatisch, zoals in de regio Ica. Het afsmelten van de gletsjers gelinkt aan de klimaatopwarming kan bevoorradingsproblemen veroorzaken.

Belang voor België

De sector biedt veel potentieel voor Belgische bedrijven. In de eerste plaats is er nood aan **technologieën die een verbeterde efficiëntie van het watergebruik beogen**, waterbeheersystemen en slimme irrigatiesystemen, waterzuiveringsinstallaties etc.

Verder is er ook veel vraag naar **machines** om de toegevoegde waarde van de agro-export te verhogen (een sector waar vooral Spanje sterk op inzet, bijvoorbeeld door de verkoop van machines om conserven te maken).

In veel gevallen is de agrosector nog niet sterk geautomatiseerd omdat handenarbeid relatief goedkoop blijft in Peru. Met de professionalisering en het grootschaliger worden van de sector (vooral in de kustgebieden), groeit ook de interesse in **automatiseringsprocessen** en zijn er afzetmogelijkheden voor zaai-, oogst- en andere landbouwmachines. In de niet-biologische sector is er ook een afzetmarkt voor **mest- en bestrijdingsstoffen**. Er is ook vraag naar veevoeder.

De **landbouw in de Andes** is vooral een heel **kleinschalige overlevingslandbouw**, waarbij iedereen in het gezin meewerkt. Wie daar producten wil aanbieden moet niet alleen rekening houden met de grimmige geografische omstandigheden (kleine ongelijke percelen, terrasbouw, stenige ondergrond, grote hoogteverschillen, geen toegang tot elektriciteit en de grote hoogte die een invloed kan hebben op het verbrandingsproces in gemotoriseerde apparaten door minder zuurstof), maar ook met de meestal beperkte koopkracht van de landbouwers en hun beperkte toegang tot kredieten. Onder meer door de gestegen vraag naar quinoa, een typisch hooglandproduct, biedt de sector wel potentieel. De **nood aan kleine, innovatieve technieken of machines die de productie of de toegevoegde waarde van de producten kunnen verhogen** is hier hoog.